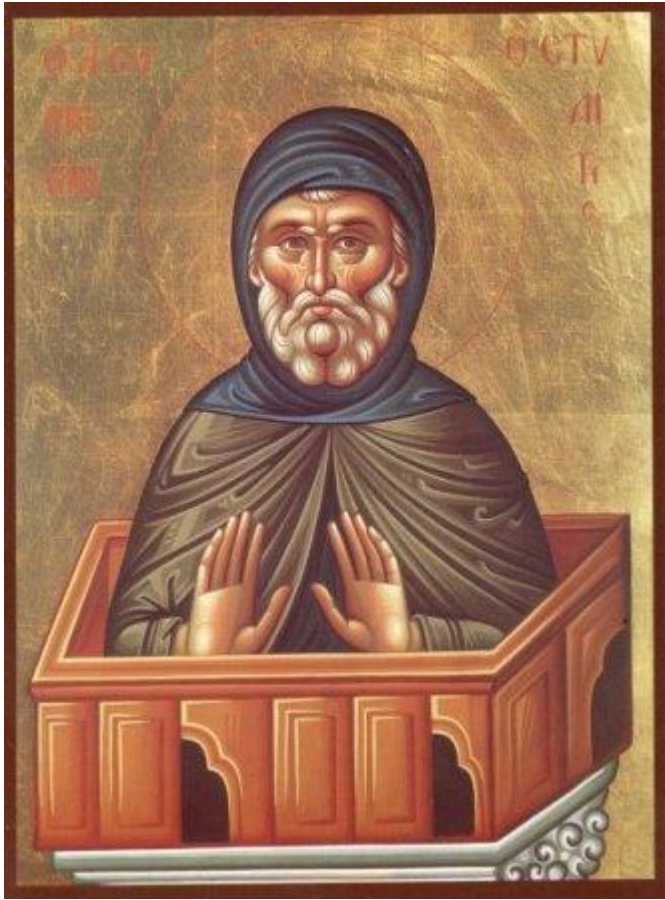

Ο Καβάφης γράφει για τον Στυλίτη Συμεών

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Τα ξέρω, ναι, τα νέα ποιήματά του,
ενθουσιάσθηκεν η Βηρυτός μ' αυτά.
Μιαν άλλη μέρα θα τα μελετήσω.
Σήμερα δεν μπορώ γιατί είμαι κάπως ταραγμένος.
Απ' τον Λιβάνιο πιο ελληνομαθής είναι βεβαίως.
Όμως καλλίτερος κι απ' τον Μελέαγρο; Δεν πιστεύω.
Α, Μέβη, τι Λιβάνιος! και τι βιβλία!
και τι μικρότητες!... Μέβη ήμουν χθες -
η τύχη τώφερε - κάτω απ' του Συμεών τον στύλο.
Χώθηκα ανάμεσα στους Χριστιανούς
που σιωπηλοί προσεύχονταν κ' ελάτρευαν,
και προσκυνούσαν, πλην μη όντας Χριστιανός
την ψυχική γαλήνη των δεν είχα -
κ' έτρεμα ολόκληρος και υπόφερνα,
κ' έφριττα, και τaráττομουν, και παθαινόμουν.
Α μη χαμογελάς, τριάντα πέντε χρόνια, σκέψου -

χειμώνα, καλοκαίρι, νύχτα, μέρα, τριάντα πέντε
χρόνια επάνω σ' έναν στύλο ζει και μαρτυρεί. [\(περισσότερα...\)](#)